Broj: S1 3 U 036742 20 U
Sarajevo, 01.02.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „BETON-GAL" d.o.o. Sanski Most, kojeg zastupa punomoćnik Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-1585-10/20 od 23.07.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.02.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni zaključak broj: JN2-01-07-1-1585-10/20 od 23.07.2020. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovno postupanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-1585-10/20 od 23.07.2020. godine, odbačena je žalba tužitelja, izjavljena protiv rješenja broj: JN-OP-292-17/2020 od 17.06.2020. godine, ugovornog organa Elektroprijenos BiH a.d. Banja Luka, u postupku javne nabavke energetskog transformatora 220/110/x kV1 150 MVA u TS Mostar 4 (Čule), zbog nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, te je konstatovano da će se povrat uplaćenih sredstava izvršiti posebnim rješenjem.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora. U obrazloženju tužbe navodi da je izjavio žalbu protiv TD, koju je ugovorni organ djelimično uvažio, dok je odbio žalbeni navod koji se odnosio na tačku 15.2.c) TD. Smatra da zahtjev koji je postavljen u citiranoj tački nije srazmjeran predmetu nabavke i nije u skladu sa članom 49. ZJN i članom 7. Uputstva za pripremu modela TD i ponuda, kao ni članom 44. ZJN, kojim je definisano da kvalifikacioni uslovi obavezno treba da budu srazmjerni predmetu nabavke. Navodi da je, postupajući po nalogu tuženog, dostavio kopiju izvoda iz sudskog registra, te ističe da je u

predmetnom postupku javne nabavke, imao namjeru učestvovati kao član grupe ponuđača, u kojoj bi vršio poslove koji se odnose na inžinjerske djelatnosti, kao i prevodilačke usluge i usluge tumača, te djelatnosti poreskog obveznika za PDV, kao i agenta prodaje za inostranog partnera. Smatra da je u potpunosti ispunio uslov iz tačke 15. TD, kojom je propisano da, ukoliko ponudu dostavlja grupa ponuđača, svi članovi grupe zajedno moraju biti registrovani za obavljanje djelatnosti, koja je predmet nabavke. Ističe da je u potpunosti aktivno legitimisan kako za vođenje žalbenog postupka, tako i za učestvovanje u predmetnom postupku javne nabavke. Ističe da je kao agent proizvođača u predmetnom postupku, zadužen za organizaciju transporta i elektroinstalacije, u skladu sa šifrom 43.21, od luke Ploče do odredišta, a navedeni posao nije uopće jednostavan. Navodi da, obzirom da je proizvođač izvan regiona, neophodna mu je podrška koju mu može obezbijediti u vidu inžinjerskih djelatnosti i tehničkog savjetovanja. Ukazuje da čak i da nije dokazao svoju aktivnu legitimaciju, tuženi je bio dužan po službenoj dužnosti, u skladu sa članom 103. ZJN utvrditi neusklađenost TD sa ZJN. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i ugovorni organ „Elektroprenos-Elektroprijenos BiH" a.d. Banja Luka su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10) i nije vezan navodima iz tužbe, pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog zaključka, proizilazi da je ugovorni organ „Elektroprenos-Elektroprijenos BiH" a.d. Banja Luka, pokrenuo postupak javne nabavke energetskog transformatora 220/110/x kV1 150 MVA u TS Mostar 4 (Čule), za koji je Obavještenje o nabavci broj: 1280-1-1-42-3-69/20 od 22.04.2020. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije, izjavio žalbu protiv iste, a ugovorni organ je, odlučujući o istoj, dana 17.06.2020. godine, donio rješenje broj: JN-OP-292-17/2020, kojim je žalbu djelimično usvojio. Tužitelj je protiv navedenog rješenja izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim zaključkom odbacio. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog zaključka, jer je utvrdio da tužitelj nema pravni interes za konkretni postupak javne nabavke.

Prigovorima iz tužbe zakonitost pobijanog zaključka je dovedena u pitanje.

Postupak javne nabavke je formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Odredbama člana 97. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj:39/14), propisano je ko sve ima aktivnu legitimaciju u postupcima javnih nabavki. To su svi učesnici konkretne javne nabavke, dakle onaj ko ima *ili je imao* interes za dodjelu ugovora. Nesumnjivo je da tužitelj ima interes za dodjelu ugovora. Drugi uslov je da žalitelj dokaže vjerovatnim, da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke *mogla biti* prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog tijela. Pravilnim tumačenjem ove odredbe, sud zaključuje da je tužitelj jasno i nedvosmisleno u žalbenom postupku ukazao na konkretnu povredu Zakona o javnim

nabavkama, čime je učinio vjerovatnim i nastupanje štetne poslijedice po njega, a zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa. Iz ovog razloga, pobijano rješenje nije pravilno i zakonito, te je tužbu tužitelja valjalo uvažiti. Pravni interes za dobijanje ugovora o javnoj nabavci, ponuđač je iskazao samim preuzimanjem tenderske dokumentacije, što je nesporno. Nadalje, žalitelj je u svojoj žalbi istakao da mu je postupanjem ugovornog organa nanesena šteta. Zato osnovano tužitelj ukazuje i prigovara na povredu materijalnog propisa i to Zakona o javnim nabavkama, u ovom dijelu.

U ponovnom postupku tuženi će donijeti novo rješenje u skladu s uputama iz ove presude i pravilno primjeniti član 97. Zakon o javnim nabavkama, kao i člana 200. stav 2., u vezi s članom 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50.

Iz navedenih razloga, ovaj Sud je primjenom odredbi člana 34. stav 1., u vezi s članom 37. stav 1 i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo